

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	16XECdo/23/2016
Identifikačné číslo spisu:	5808899932
Dátum vydania rozhodnutia:	24.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5808899932.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: S. H., nar. XX. S. XXXX, bytom T., o vymoženie 782,54 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 5Er/1495/2008, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 25. júna 2013 sp. zn. 20CoE/21/2013, 20CoE/22/2013 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Žiline z 27. apríla 2016 sp. zn. 20CoE/21/2013, 20CoE/22/2013 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
- II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- III. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- IV. Povinný m á proti oprávnenému n á r o k na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Označeným uznesením Krajský súd v Žiline potvrdil uznesenie Okresného súdu Námestovo (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“) z 13. mája 2011 č. k. 5Er/1495/2008-29, ktorým súd prvej inštancie vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, zrušil uznesenie exekučného súdu z 24. októbra 2012 č. k. 5Er/1495/2008-46 vo výroku o náhrade trov exekúcie a v rozsahu zrušenia mu vrátil vec na ďalšie konanie. Návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Potvrdenie uznesenia súdu prvej inštancie o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení odôvodnil jeho vecnou správnosťou. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danej veci je zrejmá existencia rozporu záujmov splnomocneného zástupcu a zastúpeného, ktorá spočíva v tom, že zástupca povinného, ktorý by mal povinného pri spísaní notárskej zápisnice zastupovať, bol vopred určený priamo v zmluve o úvere oprávneným, čo malo za následok, že povinný si nemohol svojho zástupcu vybrať na základe svojej vôle. Toto splnomocnenie je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko nie je možné, aby advokát nestranne zastupoval povinného pri spísaní notárskej zápisnice ako exekučného titulu a zároveň oprávneného v iných konaniach, nakoľko odvolaciemu súdu bolo z jeho rozhodovacej činnosti známe, že Mgr. Tomáš Kušnir zastupoval oprávneného aj v iných konaniach vedených na odvolacom súde. Uvedenou

skutočnosťou je spochybnený základný predpoklad, a to že splnomocnenec bude hájiť záujmy splnomocniteľa, ako aj slobodná voľba povinného pri výbere splnomocnenca. Uvedená dohoda je s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Preto zvolený zástupca nemohol uzavrieť exekučný titul - notársku zápisnicu, keďže nedisponoval hmotným právom na jej uzavretie. Návrh oprávneného na prerušenie odvolacieho konania odvolací súd zamietol s odôvodnením, že v prejednávanej veci neexistovala potreba obrátiť sa s predbežnou otázkou výkladu únieho práva na Súdny dvor Európskej únie.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, proti výroku, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie, podal dňa 14. augusta 2013 dovolanie oprávnený, ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. a/, d/, f/ O. s. p., t. j., že rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ako dovolací dôvod uvádzal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p.).

3. Podľa jeho názoru exekučný súd nie je oprávnený skúmať materiálnu správnosť exekučného titulu - notárskej zápisnice. Vo veci je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci - o materiálnych a formálnych podmienkach vykonateľnosti exekučného titulu sa rozhodovalo v čase, keď už o nich bolo právoplatne rozhodnuté vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. Odňatie možnosti pred súdom konať vyvodzoval zo skutočnosti, že súdy nevyzvali a ani inak nekomunikovali s oprávneným o jeho právnych a skutkových návrhoch, a že svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnili. Odňatie možnosti konať pred súdom videl aj v tom, že súdy oboch stupňov nevytýčili vo veci pojednávanie, aj keď tak v zmysle ustanovenia § 57 ods. 5 Exekučného poriadku boli povinné urobiť a že exekučný súd neumožnil oprávnenému viesť kontradiktórne súdne konanie.

4. Oprávnený podal proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania dňa 13. augusta 2013 odvolanie, ktorým žiadal uvedené rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

5. Opravným uznesením z 27. apríla 2016 sp. zn. 20CoE/21/2013, 20CoE/22/2013 odvolací súd opravil meno povinného v záhlaví uznesenia zo dňa 25. júna 2013 sp. zn. 20CoE/21/2013, 20CoE/22/2013, tak že meno povinného správne znie S. H..

6. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov. Civilným sporovým poriadkom bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Ustanovenie § 470 ods. 1 C. s. p. zakotvuje okamžitú aplikabilitu procesnoprávnych noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to i na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona.

7. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávneného.

9. Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol už účastníkom konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých - tak, ako aj v tomto prípade - podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu; najvyšší súd konanie o

jeho odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu z 29. apríla 2013 sp. zn. 3OboE/1/2013, ako aj z 18. júna 2013 sp. zn. 3OboE/25/2013) s tým, že: a) odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c) najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 10 ods. 1 a 2 O. s. p. v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. § 12 a § 34 C. s. p. v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

10. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil podľa ustanovenia § 161 ods. 1 a 2 C. s. p. (výrok I.).

11. Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal oprávnený zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania je potrebné zamietnuť a že dovolanie oprávneného smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

12. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu rozhodnutia z 9. júna 2014 sp. zn. 3Oboer/174/2013, z 12. marca 2014 sp. zn. 3Oboer/58/2013, z 12. mája 2014 sp. zn. 3Oboer/148/2013, z 11. apríla 2013 sp. zn. 6Cdo/323/2012 a z 11. apríla 2014 sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ C. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku). Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol (výrok II.).

13. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia o odmietnutí dovolania oprávneného najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/349/2012, 3Cdo/409/2012, 6Cdo/299/2012, 4Oboer/169/2013, 3Oboer/75/2013, 3Oboer/179/2013, 3Oboer/147/2013, 3Oboer/61/2015, 3Oboer/67/2015, 3Oboer/81/2015, 3Oboer/107/2015 a 3Oboer/110/2015 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza (výrok III.).

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. (výrok IV.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.